

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către inculpatul Doica Vasili și de către avocatul Stratan Corina în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Doica Vasili xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din r-nul xxxx, domiciliat în or. xxxx
str. xxxx nr. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.04.2016 – 28.03.2017;

Instanța de apel: 28.04.2017 – 08.12.2017;

Instanța de recurs: 26.11.2018– 27.02.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2017, Doica Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Doica Vasili i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Taraclia din data de 14 august 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani 3 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Donea Ion a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanță în ordinea procedurii civile.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, inculpatul Doica Vasili, de către organul de urmărire penală se învinuiește că în perioada de timp septembrie 2015 ianuarie 2016, intenționat, acționând împreună cu Goreanu Diana, (care acționa fiind victimă a traficului de ființe umane), prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei, exprimată prin situația: precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale și stării de invaliditate, amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, cu confiscarea documentelor, l-au recrutat, transportat și adăpostit inițial pe teritoriul or. Cahul, apoi în mun. Chișinău, pe Donea Ion, în scopul exploatării pentru cerșetorie.

Astfel, în luna septembrie 2015, Doica Vasili, acționând împreună cu Goreanu Diana, în parcul din or. Cahul, l-au selectat pe localnicul Donea Ion, invalid de gradul I, ca potențială persoană pentru cerșit, căruia i-a propus hrană și loc de trai, ținându-l la o casă pe care o închiriau în or. Cahul, unde l-au adăpostit.

Ulterior, tot în luna septembrie 2015, Doica Vasili care acționa împreună cu Goreanu Diana, urmărind realizarea scopului infracțional, au confiscat de la Donea Ion ele de identitate ale acestuia, și prin amenințare cu aplicarea violenței fizice periculoase pentru viață și sănătate, l-a impus să cerșească pe străzile din or. Cahul.

Ulterior, în luna decembrie Doica Vasili, acționând împreună cu Goreanu Diana, continuând acțiunile infracționale l-a transportat pe Donea Ion în mun. Chișinău, unde l-au adăpostit într-o locațiune amenajată ca spațiu locativ, din str. xxxx, xx, mun. xxxx.

Astfel, în perioada decembrie 2015 - 26 ianuarie 2016, Doica Vasili, acționând împreună cu Goreanu Diana, continuând acțiunile infracționale, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, l-au determinat pe Donea Ion, să se deplaseze zilnic, fiind însoțit de către Doica Vasili sau Goreanu Diana, la intersecția străzilor Ciuflea cu București din mun. Chișinău, unde sub supravegherea lui Doica Vasili sau Goreanu Diana, victima a fost impusă să cerșească, totodată fiind obligat să transmită banii rezultați din cerșit lui Doica Vasili și Goreanu Diana.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, care au solicitat:

- *procurorul*, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Doica Vasili să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de plasare în câmpul muncii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, a adăuga parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Taraclia din data de 14 august 2015, a-i stabili pedeapsa definitivă de 10 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de plasare în câmpul muncii pe un termen de 4 ani. Totodată a dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 719 lei și a admite acțiunea civilă înaintată de Donea Ion.

În motivarea apelului a invocat că, la aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art.65 Cod penal, formal aplicând inculpatului privarea de anumite drepturi sau

anumite activități, fără a individualiza care anume funcții inculpatul nu le poate ocupa sau care anume activități nu le poate exercita, pedeapsa nu este susceptibilă executării.

La aplicarea pedepsei prima instanță nu a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, nu a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța neîntemeiat a respins cererea procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în mărime de 3 719 lei, motivând că cheltuielile judiciare nu au fost probate. Această opinie nu corespunde normelor Codului de procedură penală și probelor anexate la dosar.

Astfel, conform prevederilor art.227 alin.(1) și alin.(2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Conform prevederilor art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. În confirmarea cheltuielilor, la materialele cauzei a fost anexat calculul cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale, de care instanța nu a ținut cont.

La fel, instanța a admis în principiu, cu drept de adresare în ordine civilă, acțiunea civilă înaintată de Donea Ion, astfel, instanța urma să tina cont de faptul că, conform prevederilor art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Din materialele cauzei reiese perioada exploatării victimei, sumele de bani obținute din cerșetorie, astfel că instanța urma să admită acțiunea civilă și să dispună încasarea pagubei cerute de partea vătămată.

- *avocatul Stratan Corina în numele inculpatului*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare în privința inculpatului, din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii și fapta nu întrunește elementele componente ale infracțiunii imputate, invocând următoarele argumente:

- învinuirea adusă inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate, latura obiectivă a infracțiunii imputate nu a fost demonstrată, deoarece, singura parte vătămată pe cauza penală dată nu a fost audiată pentru a fi confirmată acuzarea adusă. Tot ce a declarat martorul Cojocar Ion în cadrul ședinței de judecată, a fost spus din cuvintele lui Donea Ion, iar martorul Goreanu Diana fiind audiată în cadrul procesului penal, nu a confirmat pe deplin acuzațiile părții acuzării;

- inculpatul nu a recunoscut faptele date și a solicitat ca partea vătămată să fie prezentă în instanță pentru a fi audiată și pentru a-i pune întrebări, inculpatul fiind astfel lezat de acest drept primordial. Totodată faptul că martora Doica Maria a declarat în instanță precum că Donea Ion nu ar avea careva pretenții față de inculpat, această declarație fiind confirmată și prin înscrisul pe care l-a anexat la materialele cauzei efectuat de către Donea Ion, denotă că poziția părții vătămate este alta decât cea dată în faza de urmărire penală. Astfel, ea nu este una certă, iar instanța de judecată nu are dreptul să dea o apreciere în favoarea învinuirii atâta timp cât proba dată nu este supusă cercetării în procesul penal, cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, precum și în condițiile în care ea este contradictorie;

- nici instanța, nici partea acuzării nu și-au motivat aprecierile privind prezența elementelor componente ale infracțiunii imputate și anume: recrutarea, transportul și adăpostirea părții vătămate, în scop de exploatare pentru cerșetorie, săvârșind abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, confiscarea documentelor, de două sau mai multe persoane.

- nu există nici o probă la materialele cauzei că Doica Vasile l-a recrutat pe Donea Ion, de asemenea nu este demonstrată activitatea de cerșetorie, este una cu care se ocupa partea vătămată și înainte de a se cunoaște cu Doica Vasile;

- învinuirea adusă lui Doica Vasile nu este confirmată prin nici o probă, elementele componente ale infracțiunii nu sunt întrunite în mod complet și cumulativ, atât învinuirea cât și instanța dând o natură juridică penală unor acțiuni care nu au nici o legătură cu elementele componente ale infracțiunii de trafic de ființe umane, lipsind cu desăvârșire latura atât obiectivă, cât și subiectivă cu infracțiunea imputată lui Doica Vasile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Stratan Corina în numele inculpatului ca fiind nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Doica Vasile recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în domeniul privind Ocuparea Forței de Muncă pe termen de 3 ani și, prin aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, cu adăugarea parțială la pedeapsa aplicată a părții neexecutate din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Taracia din 14 august 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în domeniul privind Ocuparea Forței de Muncă pe termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Doica Vasile în beneficiul părții vătămate Donea Ion, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, produs prin infracțiune.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul Doica Vasile, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, ceea ce rezultă din totalitatea de probe acumulate în cauză, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prima instanță la adoptarea sentinței, nu a indicat fapta prejudiciabilă reținută ca fiind constatată în acțiunile inculpatului Doica Vasile, astfel, instanța de apel consideră necesar de a corecta această eroare prin propria decizie.

Astfel, din ansamblul de probe administrate la materialele dosarului, cercetare în ședința primei instanțe, instanța de apel a constatat că, inculpatul Doica Vasile în luna septembrie 2015, împreună cu Goreanu Diana (care acționa fiind victimă a traficului de ființe umane), urmărind scopul exploatării pentru cerșetorie, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei, exprimată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale și starea de invaliditate, intenționat, l-a recrutat pe Donea Ion, cărui i-a propus hrană și loc de trai,

oferindu-i spațiu locativ într-o casă pe care o închiriau în orașul Cahul pe strada Pogranicinaia 106, unde l-au adăpostit.

Ulterior, tot în luna septembrie, anul 2015, inculpatul Doica Vasili, împreună cu Goreanu Diana (care acționa fiind victimă a traficului de ființe umane), urmărind realizarea scopului infracțional, au confiscat de la Donea Ion actele de identitate și, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, l-a impus să cerșească pe străzile din or. Cahul, totodată obligându-l pe ultimul să-i transmită banii rezultați din cerșit.

Ulterior, în luna decembrie, anul 2015 inculpatul Doica Vasili împreună cu Goreanu Diana (care acționa fiind victimă a traficului de ființe umane), continuând acțiunile infracționale, l-a transportat pe Donea Ion în num. Chișinău, unde l-au adăpostit într-un locațiune amenajată ca spațiu locativ, situată pe strada xxxx nr.xx, din municipiul xxxx.

Ulterior, în perioada decembrie 2015 - 26 ianuarie 2016, Donea Ion, împreună cu Goreanu Diana (care acționa fiind victimă a traficului de ființe umane), continuând acțiunile infracționale, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, l-au determinat pe Donea Ion să se deplaseze zilnic, fiind însoțit de către Doica Vasili sau Goreanu Diana, la intersecția străzilor Ciuflea cu București din mun. Chișinău, unde sub supravegherea acestora, a fost impus să cerșească, totodată fiind obligată să-i transmită banii rezultați din cerșit.

Instanța de apel a conchis că, necătând la faptul că, inculpatul Doica Vasili vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Donea Ion; martorilor Cojocaru I., Goreanu D., Doica M.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.03.2016 (f.d.20, vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 17.02.2016 (f.d.23-24, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.02.2016 (f.d.33-34, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.02.2016 (f.d.35-36, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.02.2016 (f.d.45-46, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 04.03.2016 (f.d.102-105, vol. I).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine, că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Doica Vasili a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane, prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi, recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanei, în scop de exploatare pentru cerșetorie, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, confiscarea documentelor, de două sau mai multe persoane, de aceea instanța de apel a considerat nefondate argumentele apelantului precum că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii încriminate.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate în apelul apărării cu privire la achitarea inculpatului, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Doica Vasili în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a statuat, că partea vătămată Donea I., în ședința de judecată în apel, nu a susținut declarațiile prezentate la urmărirea penală, iar la întrebările instanței nu a oferit un răspuns clar și coerent, care-s motivele schimbării declarațiilor pe parcursul procesului penal.

Astfel, prin procesul - verbal de audiere a părții vătămate din 12 februarie 2016 este

întocmit în conformitate cu prevederile art.art.111 și 260 Cod de procedură penală, în conformitate cu art.60 Cod de procedură penală, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, totodată, partea vătămată I. Donea a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală în cazul prezentării declarațiilor mincinoase cu bună știință.

Instanța de apel a reținut, că poziția părții vătămate I. Donea, aleasă în faza judecării cauzei penale în apel, are scopul de a-l dezvinovăți pe inculpatul Doica Vasili de fapta ce i se impută, motiv pentru care declarațiile prezentate în ședința de judecată în apel sunt apreciate critic, or, acestea se combat prin cumulul de probe administrat în prezenta cauză.

Totodată, instanța de apel a reținut că, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și relevate în cuprinsul sentinței, verificate și apreciate, din nou, de instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Instanța de apel a statuat că, deși pe parcursul procesului penal inculpatul Doica Vasili a insistat asupra nevinovăției sale, susținând că nu a recrutat, adăpostit și n-a organizat transportarea părții vătămate I. Donea din orașul Cahul în municipiul Chișinău cu scopul de exploatare pentru cerșetorie - cumulul de probe administrate în cauză denotă contrariul, fiind puse la bază declarațiile părții vătămate I. Donea, care, în cumul cu probele administrate, din punct de vedere al coroborării lor se atestă vinovăția inculpatului Doica Vasili în săvârșirea infracțiunii imputate.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 și 85 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

De asemenea instanța de apel soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune a ținut cont că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpatul Doica Vasili, părții vătămate Donea Ion i-au fost cauzate suferințele psihice.

În această ordine de idei, sa impus stabilirea unui quantum al prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, dispunând încasarea din contul inculpatul Doica Vasili în beneficiul părții vătămate Donea Ion.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a respins cererea procurorului privind încasarea a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 719 lei, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de apel s-a condus de prevederile art.227 Cod de procedură penală, care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct.4) alin. (2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite la cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statut de probă în procesul penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Doica Vasili și avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, au contestat-o cu recursuri ordinare.

- *inculpatul Doica Vasili*, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la

art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care sa-i fie achitat, considerând că la dosar nu este nici o probă care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

- *avocatul Stratan Corina în recursul declarat în numele inculpatului*, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Doica Vasili să fie achitat, motivând că acesta nu a avut nici un rol la săvârșirea infracțiunii incriminate.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor ordinar declarate, menționând că urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece criticele invocate sunt vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Referitor la recursul declarat de către inculpat, Colegiul penal menționează că potrivit art.432 alin.(4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art.427 Cod de procedură penală - în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art.429 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art.430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct.5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul adoptării unei soluții de casare a hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct.5) art.430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de către inculpatul Doica Vasili nu întrunește condițiile legale de formă și de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art.432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând

admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către inculpatul Doica Vasili și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Referitor la recursul declarat de către avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, Colegiul menționează că raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază, în drept, pe dispoziția art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeii care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs sunt vădit nefondate.

Astfel, din conținutul cererii se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea totală a hotărârilor judecătorești adoptate de instanțele de fond, cu dispunerea achitării lui Doica Vasili, din motiv că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de partea apărării, Colegiul penal constată că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către partea acuzării, prin probele administrate în dosar și cercetate de instanțe.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de pct.6), recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarativ.

Respectiv, în atare situație, Colegiul penal, reieșind din practica sa constantă, va respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte, reiterând faptul că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Colegiul penal nu reține drept corectă poziția recurentului, precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, având în vedere că motivarea hotărârii

este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod obligatoriu expunerea amănunțită asupra tuturor elementelor de fapt menționate de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei hotărâri motivate.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Doica Vasili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

În cauza dată, deși partea apărării pledează pentru achitarea inculpatului, totuși vinovăția acestuia a fost cu certitudine dovedită prin următoarele mijloace de probă, apreciate la justa lor valoare de către instanțele ierarhic inferioare și anume: declarațiile părții vătămate Donea Ion, a martorilor I. Cojocaru, D. Goreanu și M. Doica; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.03.2016 (f.d.20 vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 17.02.2016 (f.d.23-24 vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.02.2016 (f.d.33-34 vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.02.2016 (f.d.35-36 vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.02.2016 (f.d.45-46 vol. I); procesul-verbal de confruntare din 04.03.2016 (f.d.102-105 vol. I).

Respectiv, atât prima instanță, cât și cea de apel, bazându-se pe aceste probe au statuat că, prin acțiunile întreprinse de inculpat acesta a realizat recrutarea, transportarea și adăpostirea părții vătămate Donea Ion, în scop de exploatare pentru cerșetorie, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viață și sănătate, confiscarea documentelor, toate aceste acțiuni fiind săvârșite de două sau mai multe persoane.

În speța dată, prin raportare la dispoziția art.165 Cod penal, la interpretarea acțiunii de trafic urmează de avut în vedere că prin recrutare în scopul traficului de ființe umane se înțelege, recrutarea victimei și anume identificarea acesteia de către inculpat și anume în or. Cahul în mun. Chișinău, prin transportarea victimei care s-a manifestat prin deplasarea victimei din or. Cahul în mun. Chișinău, transportarea victimei în cazul traficului de ființe umane se poate realiza atât în limitele teritoriului național cât și în afara acestuia, prin adăpostirea victimei care s-a realizat prin plasarea victimei în locuința inculpatului atât când locuia în or. Cahul cât și în mun. Chișinău, fapt ce se confirmă inclusiv din declarațiile inculpatului, care a recunoscut că l-a adăpostit pe victimă în domiciliul său atât în or. Cahul cât și în mun. Chișinău.

Prin confiscarea documentelor se înțelege lipsirea sub orice formă a victimei de pașaport, buletinul de identitate s-au documente de călătorie, la caz se reține faptul confiscării documentelor victimei Donea Ion de către inculpatul Doica Vasili, care se

confirmă prin declarațiile martorului Goreanu Diana, care a comunicat că „*l-a întrebat pe Ion unde sunt documentele și domnul Ion a dat documentele lui Doica și un timp le-a ținut la el*”, cât și din conținutul procesului verbal de confruntare dintre partea vătămată Donea Ion și inculpatul Doica Vasili, unde partea vătămată a comunicat că „*actele i-au fost confiscate de către Doica Vasili*” în contextul dat se reține faptul că din răspunsul inculpatului Doica Vasili date în cadrul procesului-verbal de confruntare ultimul nu a negat faptul că actele părții vătămate nu s-ar fi aflat la el (f.d.103 vol. I).

La fel, Colegiul penal reține că abuzul inculpatului Doica Vasili, față de victima Donea Ion s-a manifestat prin poziția de vulnerabilitate socială, în care se află victima și anume victima fiind invalid de gradul I, ce reprezintă starea specială în care se afla victima de care a profitat inculpatul, și anume situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale.

Colegiul penal menționează că în speța dată, inculpatul Doica Vasili a manifestat intenție directă, scopul fiind obținerea veniturilor nejustificate, prin activitatea de cerșit practică de către victima Donea Ion, precum și intenția inculpatului față de comiterea acțiunilor adiacente și anume confiscarea actelor de identitate ale victimei și abuzul de poziție de vulnerabilitate în care se afla Donea Ion.

Or, în cauza deferită judecării, procurorul a demonstrat cu certitudine că toate elementele descrise mai sus au fost realizate prin acțiunile întreprinse de inculpat, iar alegațiile recurentului precum că Doica Vasili nu a comis careva fapte prejudiciabile, care cad sub incidența laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane, sunt vădit nefondate.

Tot aici, mai urmează de enunțat că, la etapa precedentă de judecare a prezentei cauze, toate chestiunile disputate în procedura de recurs au fost puse în discuție de către instanța de apel, respectiv în decizia adoptată se conțin argumentele privitor la netemeinicia criticilor aduse de partea apărării, care pledează pentru achitarea lui Doica Vasili.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârile judecătorești contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în speța dată, instanțele de fond rezultând din ansamblul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, corect au respins alegațiile părții apărării precum că Doica Vasili urmează a fi achitat, afirmându-se în mod pur declarativ - că partea acuzării nu ar fi adus suficiente probe pentru a confirma vinovăția inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Doica Vasili xxx*, de către inculpatul Doica Vasile deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art.430 Cod de procedură penală, iar cel declarat de către avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico